

Dette tilskud var oprindeligt forudsat givet med henblik på en omstrukturering af hjemløseområdet i Københavns kommune, idet tilskuddet forudsættes nedtrappet i takt med den forventede nedgang i det faktiske udgiftsniveau som følge af omstruktureringen.

Under forhandlingerne i Finansministeriet om Københavns kommunes økonomi i 1999 forpligtede Regeringen sig til at drøfte opgaveløsningen på forsorgshjemsområdet med Københavns kommune med henblik på at give kommunen mulighed for at gennemføre en omstilling af hjemløseområdet.

Finansministeriet bad Socialministeriet om at udrede sagen og den 26. juni 1998 fandt den første indledende drøftelse af vilkårene for særtilskuddet sted. Formålet med drøftelserne var at belyse sagen med henblik på en vurdering af, om der er særlige vilkår eller andre særlige forhold på hjemløseområdet, der kan være af væsentlig betydning for en faglig forsvarlig gennemførelse af den forudsatte omstilling samt muligheder for at give Københavns kommune bedre mulighed for og et stærkere incitament til den forudsatte omstilling.

Resultatet af udredningsarbejdet foreligger i notat til Finansministeriet af 22. september 1998. Det fælles notat indeholder følgende 5 punkter:

1. For at give Københavns kommune mulighed for at gennemføre den komplicerede omstillingsproces finder Socialministeriet det velbegrunder, at særtilskuddet til Københavns kommune (§ 15.72.06) ydes med et beløb på 10 mio. kr. i 1998, 20 mio. kr. i årene 1999 - 2001 og 10 mio. kr. i hvert af årene 2002 og 2003. Tilskuddet anvendes til at gennemføre omstillinger og moderniseringen af området, og vil herunder kunne anvendes til at imødegå uforudsete situationer, indtil et nyt system fungerer stabilt i forhold til brugerne. For yderligere at give Københavns Kommune incitament til at gennemføre omstillingen og moderniseringen bortfalder det nuværende vilkår om aftrapning af tilskuddet.
2. I perioden 1999 - 2003 yder Socialministeriet indenfor ministeriets puljer 10 mio. kr. til henholdsvis uddannelse af medarbejdere på området og til måling af kvalitet af omlægningen af hjemløseområdet i Københavns kommune. Københavns kommune fremlægger forslag til anvendelse af midler til uddannelse og Socialministeriet og København udarbejder i fællesskab forslag til kvalitetsmålinger af omlægningen.

3. Herudover har man i drøftelserne været inde på, at det vil kunne styrke omstillingen, at Københavns Kommune videreudvikler samarbejdet med det frivillige sociale arbejde i kommunen på en åben og ligeværdig måde. Herunder at kunne videreføre eksisterende initiativer, hvis der fortsat er behov herfor.

4. Socialministeriet og Københavns kommune overvejer i fællesskab initiativer med henblik på at fastholde amter og kommuner på deres forpligtelse overfor egne borgere på hjemløseområdet.

5. Endelig er man enig om at nedsætte en arbejdsgruppe mellem Socialministeriet og Københavns kommune med henblik på at opnå en fælles forståelse af lovgivningen i relation til refusionsmæssige bestemmelser.

Finansministeren har ikke haft bemærkninger til det fælles notat, hvilket Socialministeriet den 19. november 1998 har orienteret Københavns kommune om.

Opfølgning af notatet til kommuneforhandlingerne har herefter beroet på Københavns kommune, der ikke ønskede at drøfte dette førend borgerrepræsentationen havde truffet beslutning om gennemførelse af de sidste led af omstillingsprocessen, hvilket skete den 18. marts 1999.

Den 6. april 1999 var der møde med Københavns kommune om opfølgning af fællesnotatet af 22. september 1998, hvor de enkelte punkter blev drøftet, dog primært spørgsmålet om konceptet til kvalitetsmåling, jf. 2 i notatet, idet det ligger i forudsætningerne for særtilskuddet, at alternativerne til de nuværende tilbud indholdsmæssigt og tidsmæssigt skal være i orden.

I drøftelserne af spørgsmålet om fastholdelse af amter og kommuner på forpligtelser overfor egne borgere (pkt. 4 i fællesnotatet) blev der taget udgangspunkt i, at der efter serviceloven ligger en forpligtelse til at sikre egnede boformer for grupper med særlige behov, herunder en forpligtelse til at indrette boformerne og at give den nødvendige støtte i tilknytning til boformerne.

Der var enighed om, at det næppe ville være muligt inden for de rammer, der er, at sætte nogle processer i gang i amter og kommuner, så at man kan måle hvad der sker på boformsudviklingen.

Socialministeriet lovede at reflektere over sagen, herunder overveje spørgsmålet om en dialog med Frederiksborg, Roskilde og Københavns amt om udviklingen.